

HARUL

anul XXIV, Septembrie - Octombrie 2013, nr. 9-10 (261-262)

Interviu **Radu Clețiu**

Să reaprindem torța misiunii
Adrian Neiconi

Epuizarea te face vulnerabil
Patricia Runcan

baptist-tm.ro

Invitație la colaborare Revista Harul

Dragi cititori, **Revista Harul** este o publicație deschisă tuturor acelora care doresc și pot să își exprime opiniile sau experiența de viață prin articole scrise într-un mod care să îl onoreze pe Dumnezeu.

Vă așteptăm părerile, opiniile și comentariile la adresa de email:

harul_tutac@yahoo.com

Ne găsiți și pe:

www.facebook.com/RevistaHarul

www.baptist-tm.ro

La realizarea acestui număr au contribuit:

Mărioara Bleoju

Cristina Bejinar

Patricia Runcan

Ioan Ciobotă

Ionel Tuțac

Cristina Olariu

Radu Clețiu

Dani Cociuba

Adi Neiconi

Gili Indrie

Flore Corlan

Fotografie - Flore Corlan

florecorlan@ymail.com

Grafică - Ruben Bejinar

ruben.bej@gmail.com

Sub coordonarea

Comitetului Executiv al Comunității:

Ionel Tuțac - președinte

Marius Ianc - secretar

Ioan Cocârțeu - vicepreședinte

Samuel Tuțac - vicepreședinte

Dan Maleș - vicepreședinte

Colectivul redacțional:

David Nicola - consilier redacțional

Ioan Râncu - consilier redacțional

Titli Marian - redactor șef onorific

Ionel Tuțac - redactor șef

Marius Birgean - redactor

Teofil Ciortuz - redactor

Valeriu Giorgioni - secretar redacție

Titli Nediglea - traducător

Vasile Ianculovici - corespondent (SUA)

Puiu Schipor - corespondent (SUA)

Cornel Haneș - corespondent (SUA)

Dan Laurențiu - administrator

Constantin Balint - membru

Patricia Runcan - membru

Gheorghe Pop - colaborator

Gabriel Micu - fotoreporter

Cornel Târziu - fotoreporter

Tipar executat la:

SC Tipografia Almariones SRL - Lugoj

Tel.: 0256 / 352 849; Fax: 0256 / 352 625

Cuprins

Septembrie - Octombrie 2013

Să reaprindem torța misiunii

Adrian Neiconi

Ce-i cu băieții și bărbații de azi?

Gili Indrie

Interviu cu Radu Clețiu

Mărioara Bleoju

Autoportret

Cristina Bejinar

Muzica Toamnei

Cristina Olariu

Epuizarea te face vulnerabil

Patricia Runcan

Sindromul Camera 3

Ioan Ciobotă

Evangelizare în Valea Almăjului

Daniel Cociuba

Lecții învățate pe tărâm american

Ionel Tuțac

La începutul lunii septembrie, am vizitat din nou America. După mulți ani, Dumnezeu mi-a dat din nou ocazia să pășesc pe tărâm american. Trebuie să recunosc că nu am mai trăit emoțiile vizitelor anterioare, dar am învățat câteva lecții prețioase pe continentul care sărbătorește în fiecare an Ziua Mulțumirii.

Vizita în America m-a învățat că a zâmbi este mai simplu decât a te încrunta. În ciuda recesiunii economice, americanii știu să zâmbească, să fie amabili, politicoși. Zâmbetul este prezent peste tot, începând de la biserici și până la restaurante. Nimeni nu se încrunță atunci când te vede, chiar dacă concepțiile tale despre lume și viață sunt diferite de ale lui. Zâmbetul nu costă! Face bine altora, dar te ajută și pe tine.

Am învățat apoi că a aprecia este mai important decât a critica. Americanii știu să-și aprecieze valorile. Jimmy Carter și Billy Graham sunt doi bapțiști renumiți în această țară. Așa cum se știe, fostul președinte american nu a prea făcut performanță în viața politică. Americanii îl consideră un președinte slab, dar un mediator excelent. Uneori convingerile lui nu au fost împărtășite de toți bapțiștii, dar el continuă să fie învățător de Școală Duminicală. În schimb Billy Graham este un reper de spiritualitate, un lider moral respectat de majoritatea americanilor.

Amândoi însă sunt respectați. Două celebre autostrăzi le poartă numele. Americanii știu să-și stimeze valorile înainte ca acestea să plece în eternitate.

Ei nu așteaptă că cineva să moară pentru a rosti cuvinte bune la adresa cuiva. Cele trei săptămâni petrecute departe de țară m-au învățat că modestia este mai utilă decât celebritatea. Cine vizitează Libraria Billy Graham rămâne surpris de mormintele modeste pe care le au Rut Graham și George Beverly Shea. Renumitul cântăreț american a plecat în veșnicie la venerabila vârstă de 104 ani. A cântat în timpul vieții în fața unui auditoriu de peste 220 milioane de ascultători. Ruth a fost femeia care i-a asigurat renumitului evanghelist liniștea și confortul necesar pentru a face marea lucrare de vestire a Evangheliei. A fost femeia puternică aflată în spatele unui bărbat puternic. În ciuda celebrității, mormintele lor sunt tare modeste. Câtă diferență între acestea și locul de odihnă al unor celebrii anonimi din România!

O vizită scurtă și presărată cu multe întâlniri m-a ajutat să învăț lucruri pe care nu le-aș fi învățat într-un concediu relaxant și fără griji.

Să reaprindem torța misiunii

Motivații pentru misiune

Adrian Neiconi

Mandatul sau misiunea Bisericii în lume, așa cum este trasat de Domnul Isus Însuși conține porunca de a ne duce și de a livra oamenilor de pretutindeni Evanghelia, mai întâi prin trăire și apoi prin vorbire (Marcu 16:15,16: „Apoi le-a zis: Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, dar cine nu va crede va fi osândit”). După aproape două milenii de când Hristos a lansat această provocare, Biserica din contemporaneitate dispune de resurse umane, materiale, logistice și financiare mai mari decât oricând altcândva în trecut. Practic, astăzi suntem capabili să ne deplasăm pe câmpul de misiune mai repede decât William Carey. Este evident că ceea ce lipsește într-un dozaj realmente îngrijorător actualei generații de creștini este motivația pentru a pune în aplicare ceea ce știm că trebuie să facem. Prin urmare, care sunt principalele motivații, care ar trebui să ne însuflețească pe fiecare dintre noi și adunările ale căror membri ne numărăm pentru a transpune în practică Mandatul Mântuitorului?

Mai întâi, nu trebuie neglijat faptul că Domnul Isus Însuși ne poruncește să ieșim din zona noastră de confort și să comunicăm mesajul Său contemporanilor noștri. Cuvintele pe care El le rostește în Marcu 16 nu constituie o sugestie ci pur și simplu o poruncă. Să nu uităm că El are autoritatea să ne poruncească și că, El este nu doar Mântuitorul ci și Domnul nostru. E drept că Evanghelia după Marcu a fost supranumită „Evanghelia Slujitorului”, că termenul cheie este „slujire”, că imaginea cea mai pregnantă este cea a unui Isus venit

nu ca „să l se slujească, ci ca El să slujească...” (10:45). El a trăit și a murit ca un slujitor, dar când a înviat din morți Slujitorul s-a revelat pe Sine Însuși ca fiind Domnul. Iată motivul pentru care finalul Evangheliei după Marcu, accentuează domnia lui Hristos și îl prezintă în calitate de Domn: v.19: „Domnul Isus...”, v.20: „Domnul lucra...”. Prima motivație survine așadar chiar din identitatea Celui care ne poruncește. El este Domnul și fiind Domnul, El posedă toată autoritatea de ne porunci: „duceți-vă... și propovăduiți Evanghelia...”.

Apoi, pe lângă faptul că Domnul ne poruncește, ar trebui să ne motiveze la misiune și nevoia evidentă în care se află oamenii de astăzi. (Marcu 16:15,16: „Apoi le-a zis: Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit, dar cine nu va crede va fi osândit”). Cu alte cuvinte, oamenii au nevoie disperată de mântuire și fără Evanghelia și implicat fără asumarea de către creștini a misiunii de a propovădui Evanghelia, lumea ar fi osândită, oamenii ar fi pierduți. Nevoia este colosală și despre Domnul Isus, Scripturile mărturisesc că atunci când și-a ridicat privirile și a văzut mulțimile care îl împulzeau „l s-a făcut milă de ele”. Și noi, asemenea Lui suntem nevoiți să contemplăm același tablou, tabloul unei lumi pierdute, al unei lumi osândite și din nefericire unii dintre cei dragi, din familiile noastre sunt parte din acest tablou. Compasiunea pentru oamenii de lângă noi ar trebui să ne ofere și ea combustia necesară pentru a arde și pentru a le duce semenilor noștri Vestea Bună a salvării.

În sfârșit, nu trebuie să uităm faptul că Biserica poate să ducă la îndeplinire mandatul acesta! Versetul 20 ne dezvăluie modul în care lucrarea aceasta poate fi făcută: „Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei și întărea Cuvântul prin semnele care-l însoțeau.” Pe lângă faptul că ei și-au asumat porunca Lui, este esențială sintagma „Domnul lucra împreună cu ei”! Warren Wiersbe scria că acest verset poate fi interpretat ca un rezumat al istoriei Bisericii. Chiar dacă s-a înălțat la ceruri, Domnul Isus continuă să fie Slujitorul care a lucrat împreună cu ei și care continuă să lucreze împreună cu noi. E important ca noi să coștientizăm însă faptul că El nu lucrează în locul nostru! Mai mult decât atât, pentru a lucra împreună cu noi, El trebuie ca în prealabil să lucreze în noi.

Să-L rugăm să continue să o facă, pentru a ne dăruie o inimă smerită și ascultătoare, dispusă să îl asculte Cuvântul, o inimă plină de compasiune pentru cei pierduți, o inimă gata să iasă din zona de confort în care ne-am sedimentat viața pentru a-L duce pe Hristos și Cuvântul Lui generației actuale. E ceea ce îmi doresc mie, celor dragi, adunării pe care o păstoresc și tuturor creștinilor. Așa să ne ajute Dumnezeu pe toți!

”Duceți-vă în toată lumea
și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.
Cine va crede și se va boteza va fi mântuit,
dar cine nu va crede va fi osândit”

Ce-i cu băieții și bărbații de azi?

Gili Indrie

Întâlnirea băieților și bărbaților de la Biserica Betel din Timisoara, în care l-am avut ca invitat pe dr. Glynn Harrison, a avut mai multe subiecte interesante pentru viața băieților și bărbaților din care o să menționez câteva observații. Înainte însă, aș dori să spun că în viață, uneori, avem parte de întâlniri sau situații care ne lasă „urme” în suflet pentru totdeauna. Aceste „urme” nu sunt neapărat vizibile, dar ele își lasă amprenta pe felul nostru de a vedea lucrurile pentru tot restul vieții. Aceste urme eu le numesc filtre. De exemplu: când am ajuns să conștientizez dezechilibrul numeric dintre bărbații și femeile din biserici, de fiecare dată când intru într-o biserică fac o evaluare rapidă a acestui raport. La unii, aceste filtre se datorează pregătirii lor profesionale și sunt numite defecte profesionale: pantofarul vede imediat ce fel de pantofi porți, stomatologul îți analizează inconștient dinții, frizerul se uită inevitabil la aranjamentul părului, iar psihologul sau păstorul îți citește sufletul ca-n palmă. Ultima este doar parțial adevărată. Să ne întoarcem însă la observațiile despre care aminteam anterior.

1. Prima observație care mi s-a părut interesantă a fost aceea:

Cultura ne comunică faptul că mersul la biserică (religia) este pentru fete și femei, iar contextul bisericesc, prin abundența elementelor feminine, confirmă că percepția lumii este adevărată. Din acest mariaj inconștient între biserică și cultură, băieții și bărbații percep un semnal comun care-i face să se simtă oarecum intruși sau excluși din spațiile sacre. Cei mai mulți ajung în biserici doar la sărbătorile mari, la nunii sau la botezuri unde participarea este obligatorie. Procesul de înstrăinare a bărbaților de Biserica a fost unul lung și subtil, istoric și sociologic, psihologic și spiritual, iar lupta pentru readucerea lor în Biserică, re-legarea lor de Cristos este una de durată și strategică pentru viitorul Bisericii Sale.

Ceea ce se întâmplă în societate (cultură) și în biserici, influențează viața de familie, în special rolurile pe care le joacă bărbații și femeile. În această privință, un mesaj comun pe care îl transmit cele două este acela că bărbatul/ tata, nu este priceput/potrivit în educația copiilor, deși se așteaptă și i se cere să o facă. Acest mesaj conflictual derutează bărbații și-i face să devină pasivi acasă și în Biserică.

Cum vom reuși să comunicăm consistent, convingător și creativ adevărul că și Biserica este locul potrivit pentru bărbați?

Glynn a analizat câteva pagini web de prezentare ale unor biserici și a observat că pozele indică spre o prezență și influență feminină covârșitoare în raport cu cea masculină, ceea ce transmite mesajul subliminal că bărbații sunt o floare rară prin biserică. Cântecurile monotone, dulcele și adormitoare pot fi și ele descurajante pentru băieții și bărbații activi. Unele biserici

excelează în decoruri cu aranjamente florale și mătăsuri încântătoare pentru ochiul feminin. La școala duminicală, unde mai sunt și câțiva băieți, găsești o prezență feminină dominantă în timp ce partea masculină este absentă, ocupându-se cu lucrurile „importante”.

Răspunsul la întrebarea de mai sus este că prin schimbarea culturii bisericești, pas cu pas, azi un pic, mâine un pic, intenționat și cu înțelepciune putem face contextul bisericesc mai accesibil pentru băieți și bărbați. Aceasta în cazul în care suntem de acord că ea trebuie și poate fi schimbată, dacă nu, atunci vom merge înainte așa cum am mers și până acum dar, ne vom ruga pentru ca băieții și bărbații să-L găsească pe Cristos!

2. A doua observație: **deși în primii ani băiatul este influențat de modelul mamei, în timp va alege să calce pe urmele tatălui.**

Tabloul lui Rockwell, care surprinde plecarea la Biserică într-o duminică dimineața, de sărbătoarea Paștelui, este suficient de sugestiv. Mama, credincioasă și hotărâtă, și-a îmbrăcat și încolonat copiii să meargă la Biserică. Copiii ascultători o urmează pe mama. Fetele parcă sunt mama în miniatură! Băiatul merge acum pe calea trasată de ele, dar ochii și inima lui sunt atrase de calea tatălui. Când va fi mare, spre durerea mamei, nu va mai călca pe calea credinței, ci va alege să trăiască la fel ca și tata.

Eu cred că această problemă este mult mai veche, tații având această slăbiciune în a-și neglija copiii încă din antichitate, numai că, în prezent distanțarea a ajuns prăpăstioasă. Un exemplu biblic este cel al lui Timotei, un băiat crescut mai mult de mama Lois și bunica Eunice. Absența tatălui din viața băiatului a fost sesizată de Pavel, care l-a luat în

echipa lui și a jucat rolul unui tată/părinte spiritual. Timotei a avut nevoie de multe încurajări și energizante spirituale din partea lui Pavel. Nevoia modelelor masculine este critică în maturizarea băieților. Femeile știu aceasta și ar face orice ca bărbații lor să-și asume rolul.

Bărbaților, taților care aveți băieți (și fetele sunt importante – nu mă înțelegeți greșit!), băieții ascultă de mama, dar sunt cu ochii pe voi! Când vor fi mari vor alege calea voastră. Ce văd oare acum la voi este ceva care să-i conducă spre Dumnezeu? Sunteți voi pentru ei un model de bărbat echilibrat?

3. O altă observație importantă este aceasta:

Inima bărbaților este energizată de activități din afara bisericii și a familiei.

Identitatea bărbatului este tot mai strâns legată de locul de muncă, acolo unde performează, unde demonstrează, cucerește, unde este recunoscut și apreciat. Munca aduce cu sine poziție și statut social, beneficii și renume. Petrecând atât de mult timp muncind, munca ajunge să se identifice cu tine însuși. Când nu mai muncești, nu mai știi cine ești și dacă mai valorezi ceva. Nevoia de semnificație este o forță motivațională extraordinară pentru bărbați. Activitățile din familie nu au această valență. Curățenia în casă, grija față de copii nu are semnificație mare în ochii bărbaților. Nu-i energizează gândul că merg spre casă și găsesc aceiași copii neastâmpărați și aceeași soție obosită și nemulțumită.

La Biserică dacă merg trebuie să stea pe scaun sau să vorbească. Acolo sunt unii care pot vorbi mult și bine, fără să se mai facă nimic după aceea...

Cum își va găsi bărbatul energia de a investi în familie și în Biserică?

Un element important ar fi în a ajuta bărbații să-și găsească identitatea în relația lor cu D-zeu, ca fii ai lui Dumnezeu (este valabil și pentru femei). Dacă bărbatul este energizat doar de muncă, atunci identitatea lui este legată în principal de performanță. Dacă însă, identitatea lui este legată de relația de filiație cu Dumnezeu, atunci această febră a demonstrării și performanței își pierde din putere. Bărbatul este întâi fiu de Dumnezeu și de aceea va munci cu excelență, va performa cât poate de bine. În sensul acesta identitatea precede performanța! (Ioan 1:12-13)

Trăirea în baza acestui adevăr este strategică după vârsta de 50 de ani și mai ales spre pensionare, când va trebui să renunțăm forțat sau de bunăvoie la drogul numit muncă. Acest adevăr este esențial și atunci când ești în pragul concedierii sau când ai rămas fără loc de muncă.

Identitatea noastră vine din relația cu Tata de sus și nu din performanța de jos.

Băieților și bărbaților, trebuie să reinterpretăm locul și valoarea muncii din perspectiva lui Dumnezeu care ne acceptă și ne face copiii Săi, înainte ca să performăm sau să-l demonstrăm ceva! Evanghelia este eliberatoare din sclavia performanței. Să ne acceptăm identitatea primită la nașterea din nou și să respingem gândurile că suntem iubiți și valoroși doar când suntem competenți și performanți!

Fetelor și femeilor, nu intrați în „corul” lumii, care le cântă zilnic că sunt buni doar la muncă și pentru că aduc bani, ci acceptați-i și fără performanțe, arătați-le că sunt și pot fi tot atât de bărbați chiar atunci când (nu) fac nimic sau sunt în „cutia lor cu nimic”!(?)

Interviu cu Maestrul Radu Clețiu

Pe vremea când realizam emisiuni tv la o televiziune din Timișoara, am realizat unul dintre cele mai bune interviuri cu Maestrul Radu Clețiu. Meritul îi aparține întru totul maestrului pentru că vorba colegilor de atunci, a fost singurul meu interviu în care invitatul a vorbit și a desenat în voie! Pentru Radu Clețiu timpul a rămas în loc, vorbește și acum cu aceeași pasiune despre Mântuitorul, are aceeași sclipire în ochi când vine vorba despre El, este la fel de energic ca acum opt ani! De atunci însă, cv-ul lui s-a dublat, a participat la numeroase evenimente și expoziții naționale și internaționale, a adunat mai bine de 15 premii speciale, din 2010 este membru al FECO și lista poate continua. Să îl lăsăm însă pe maestrul Clețiu să se desfășoare în voie!

M.B. Cum arăta o zi din viața caricaturistului Radu Clețiu înainte de a-L descoperi pe Hristos?

R.C. Făceam o mulțime de planuri, în mare parte utopice pentru mărirea eului meu. Aveam nevoie de stimulul mediului și de ceea ce se consuma în acel mediu, glume porcoase, tutun, alcool. Tot ceea ce desenam mi se părea nespun de valoros, totul trebuia publicat sau expus, nu îmi permiteam să fac unei persoane oarecare o schiță, consideram că este o risipă...

M.B. Cum s-a întâmplat minunea? Era necesară o schimbare în viața dvs.?

R.C. Minunea renunțării la orgolii a venit odată cu „tăierea crăcii de sub picioare”, nu-mi mai găseam locul în tot acel puzzle al vieții. Am admirat și copiat prea mult timp oameni de succes, bolnavi de mândrie și roși de orgolii. De pe poziția doi eram bine primit în anturajul lor, dar când am încercat să mă remarc, am fost îndepărtat categoric prin mijloace teribile de neelegante.

M.B. Povestiți-ne puțin despre primul dvs. contact cu ceea ce înseamnă Biserica.

R.C. Târziu am înțeles ce înseamnă Biserica, căutam să mi-l explic pe Dumnezeu...bineînțeles ecuația nu-l cuprindea și pe Isus, l-am căutat pe Dumnezeu în literatura S.F., în forme orientale de meditație, adică prin locuri exotice și propuse de cultura în care gravitam. Am ajuns la o Biserică Baptistă din Timișoara în ideea de a-i verifica prin prisma presupuzițiilor mele, îmi era așa milă de ei, credeam că eu le pot lămurii confuzia în care îi percepeam că se zbat. Am fost șocat de modul în care explicau Evanghelia, mi-am spus: „asta nu e Biserică,ăștia sunt la un curs în care învață să devină misionari.” Al doilea șoc a fost că nu au tras de mine să mă convingă să mă alătur lor, din contră îmi amintesc că la încurajarea pe care

i-am dat-o unui lider, cum că ... „e ok cu voi, cred că voi mai veni pe la voi”... mi-a răspuns : „nu te grăbi, ia-ți tot timpul de care ai nevoie...”

Într-adevăr m-am întors cam peste un an...dar nu am mai plecat!

M.B. Este adevărat că trăgeați cu urechea la Radio Vocea Evangheliei?

R.C. Da, trăgeam fum pe nas și cu urechea la Radio Vocea Evangheliei, atunci transmitea doar două ore seara, mă prefăceam că ascult un alt post de radio, așteptând să se întrerupă emisia și să înceapă Vocea Evangheliei. Creativitatea mea se manifesta dimineața, până la ora unsprezece, atunci năvălesc ideile spre penița mea, seara fac lucruri de rutină, de meserie, de obicei pictez în ulei. În acea perioadă pictam icoane, bineînțeles nerespectând canoanele ortodoxe, în sensul că în timp ce conturam chipul lui Isus îi suflam fumul din pipă în ochi, o cauză din care probabil lăcrima...O combinație stranie, pictam icoane fumând și ascultând mesaje biblice de la evanghelici...căutând să stau și într-o poziție Yoga...o adevărată caricatură pusă teatral în scenă. Încet, încet lucrurile s-au limpezit.

M.B. V-am auzit mărturisind că unul dintre obiceiurile la care v-a fost greu să renunțați a fost fumatul, spuneți-ne vă rog, cum ați scos-o la capăt cu țigările?

R.C. Orice fumător începător declară că e pe cale să renunțe Mark Twain spunea : „e ușor să renunți la fumat, eu însumi am renunțat de sute de ori”, eu la fel, am încercat o mulțime de metode. O experiență interesantă, am avut-o intrând în contact cu un „bioenergetician”. Am realizat cu el un interviu pentru un jurnal național, mi-a tot „cârpit aura” cum spunea el și pentru o perioadă am renunțat la fumat, dar pe atunci se difuzau reclame la televizor cu tutun și mă luau transpirațiile simțindu-mă frustrat și

atunci dădeam iar fuga la reparat aura. Am avut un succes teribil între rude și cunoscuți care mă urmau la „tratament” și erau dispuși să plătească sume importante de bani, așteptau cuminți la rând, erau bucuroși că eu i-am recomandat și-i poate primi bioenergeticianul. Adevărata eliberare a venit în momentul în care am înțeles că lui Isus i te poți adresa în rugăciune ca unui prieten. El m-a eliberat deplin și definitiv la prima rugăciune! În așa fel mi-a luat Isus dorința după fumat, încât la nici șase luni de când începusem să frecventez Biserica, un moderator radio (Nelu Ciobota) m-a întrebat cum era când am fumat...cu toate că fumasem peste 20 de ani, mi s-a părut că face glume cu mine, efectiv nu-mi mai aminteam că eu am fost fumător.

Mi-a trebuit un timp destul de lung pentru a-mi readuce aminte în special ultimul episod al despărțirii de tutun, când am primit la poștă un colet de la un producător de țigări drept premiu pentru multele pachete cumpărate. Am rămas surprins când cea careia i-am înmănat avizul și-a rugat colega de la magazie să-i aducă coletul cu numărul 666! Asta era în perioada în care mă întrebau mulți alți fumători care e motivul pentru care ar fi rău să fumezi, că doar când s-a scris Biblia nu era descoperită America! În cazul meu, venirea celui de tutun cu acel număr nu mi s-a părut o întâmplare sau o coincidență. Oricum, e interesant cum se simt de motivați cei care justifică fumatul, chiar în Biserică, prin argumentul că nu scrie în Biblie despre tutun, ok dar ce scrie aplică oare cu aceeași seriozitate?

M.B. A fost greu să vă rupeți de vechiul anturaj? Cum au reacționat prietenii dvs. de atunci?

R.C. Sunt o persoană deschisă și am avut întotdeauna un anturaj! Îmi câștigam prietenii ușor, eram dispus oricând să cinstesc pe oricine cu un pahar de bere. Câștigam sume mari de bani decorând localuri, baruri de zi și de noapte. Mă cunoșteau o mulțime de patroni ai unor astfel de stabilimente și primeam de băut, eu și prietenii mei pe gratis sau pe datorie. S-au simțit trădați când am decis că nu mai frecventez acele locuri. Căutau să mă jignească sau să mă provoace privindu-mă cu părere de rău și concluzionând că m-am prostit. Chiar și acum sunt unii de părere că nu mai știu decât atât: la lucru și acasă, un adevărat „domestic”! Am fost de acord, doar că le-am reamintit că mă întorceam acasă frecvent după ce mai făceam un ocol prin Turcia, Franta, Kenia, locuri în care am fost în călătorii de misiune pe termen scurt. Cu toate că mi-ar fi fost mai comod să rup orice legătură cu prietenii din boema pe care o frecventam, am păstrat contactul cu ei și particip

alături de ei la diferite acțiuni culturale dacă se încadrează în viziunea mea.

M.B. Care a fost poziția soției dvs. când ați hotărât să vă pocăiți?

R.C. Soția mea a fost foarte împotivă Bisericii. Eu am înțeles că aveam nevoie de sprijinul și îngrijirea trupului lui Cristos, însă ea nu voia, după cum spunea atunci „să mă împartă cu alții”. Avusese răbdare 20 de ani să mă adun de prin localuri cu prietenii de la un pahar de vorbă, dar acum o luam din nou într-o altă direcție care îmi se părea mai rea, mai periculoasă decât triplele cărări bătute. Am făcut ceva ce nu-mi era în fire atunci, am insistat să vină totuși să vadă cum este la Biserică. Eu eram veteran, mai fusesem o dată, cu un an în urmă...dar auzisem la Radio Vocea Evangheliei, la emisiunea Vieți transformate, că la Biserică pot fi acceptați chiar și neconformistii.

Transformarea ei a fost radicală și pe loc. Am găsit în Biserica Vox Domini aceea comunitate care ne-a acceptat și ne-a creat senzația că aparținem aceluia loc care avea exact nevoie de implicarea noastră. Poate că eu aș mai fi cochetat cu frecvența redusă pentru mersul la Biserică, dar împreună, ca familie, cel puțin în perioada de stabilizare nu am lipsit ani de zile de la nici un program al Bisericii.

M.B. Dacă ar fi să faceți un bilanț „atunci și acum” cum ar suna?

R.C. În bilanț aș cuantifica doar lucrurile bune, mă gândesc ca și regele David, când a avut acea perioadă de cădere în păcat, nu a anulat tot ceea ce a fost înainte bun, așa și eu, când mă uit la evenimentele prin care m-a trecut viața, văd o acumulare a unor experiențe pe care astăzi le pot folosi pentru a-i face reclamă lui Isus.

M.B. Pe lângă artă sunteți pasionat și de creșterea câinilor de rasă. Povestiți-ne puțin despre această pasiune.

R.C. Cresc câini de rasă, e un miracol să vezi că se nasc ființe cumiști, e un miracol într-adevăr să poți observa Goldenii Retrieveri câini umanizați care nu poartă în ei firea răzvrătită. Subiectul acesta ar necesita pagini întregi de povestit, cu altă ocazie vă promit că vă voi vorbi despre modul miraculos în care am primit această viziune de a investi și de a trăi în mare parte, eu și familia mea, ca urmare a acestei activități.

M.B. Caricatura are ca trăsătură caracteristică evidențierea defectelor umane și sociale, dacă ar fi să zugrăviți societatea creștină de astăzi cum ar arată ea? În cuvinte sau în imagini, cum doriți!

R.C. Imaginile au la bază o filozofie de viață, ea trebuie să transpară din vizual, eu cred că subtilitatea evidențiază mai bine un defect, așa că încerc să „spun adevărul în

dragoste". Particip destul de des la evenimente din lumea caricaturii mondiale, și am încercat să înțeleg societatea creștină privind la ce se întâmplă în lumea musulmană. În lumea musulmană caricatura e la loc de cinste, bineînțeles cea care promovează valorile convenabile acelor sisteme. Se plătesc sume enorme de bani pentru a atrage artiști de pe mapamond care să prezinte aspecte convenabile doctrinei lor. Cele mai mari premii în bani se dau la saloanele de caricatură din Turcia, Iran, Siria și de asemenea diaspora lor din Europa investește mult în propaganda prin imagini. Într-o lume în care analfabetismul e concurent cu generația care nu mai citește, ideile transmise prin desenul caricatural au un impact important, pe care propagandiștii lor știu să îl exploateze. Eu duc lupta mea pe acest front asemenea unui Don Quijote, nu mai am ambiții să ajung la premii, încerc să particip cu perspectiva mea creștină la aceste expoziții, dar de multe ori doar enumerarea numelui meu în tematicile propuse m-au plasat prin asociere în aceeași oală, fără să mai conteze că desenele mele erau de fapt împotriva tematicii, lucru care mă convinge tot mai mult să nu mai particip deloc la aceste saloane. În schimb, încerc să fiu prezent la întâlnirile internaționale, unde pot lua contact direct cu formatorii de opinii și să încerc să le prezint ideile pe care le promovez. Visez la un salon de caricatură susținut de creștini, în bandă desenată, există un salon bianual la care am reprezentat România.

M.B. Un artist creștin poate trăi din artă?

R.C. Creștinul nu-și va cerși pâinea! Nevoile de bază le poți asigura la o funcționare pe nivel de avarii. Problema este că cei care înțeleg mesajul desenelor mele, în special comunitatea evanghelică, nu au reflexul de a achiziționa un obiect de artă, sunt

dispuși oricând să-l primească în dar, însă nu concep să plătească pentru ceva care îl consideră dar de la Dumnezeu, ce-o fi el, tablou sau calendar sau casetă cu muzică...astea trebuie copiate sau primite...Dacă încerci să le vinzi esti criticat și privit ca un înșelător. Zona în care s-ar găsi cumpărători de artă nu este zona de siguranță a mediului creștin, trebuie să ieși în afară, și atunci te expui, și din nou se vor găsi binevoitori care să te vorbească de rău sau să te reclame autorității Bisericii. Desenând pentru copii, în perioada Crăciunului, îmbrăcat la cererea clientului ca și Moș Crăciun, am fost apostrofat de un cunoscut că ...duc copiii în rătăcire!??? Pentru a te face remarcat și a avea șansa să primești premii, trebuie să gravitezi în cercuri destul de viciate, dar dacă nu ai recunoașterea din partea acelor instituții nici membrii Bisericii nu vor investi în arta ta. Deocamdată în România este dificil, în Statele Unite există o piață a evanghelicilor aproape la fel de mare ca cea din

lumea laică, din păcate dacă nu ești american din nou nu ai acces în aceea zonă. Eu sunt mulțumit văzând schimbările majore care încet dar sigur modelează gusturile celor din Bisericile Evanghelice, mă refer la decorurile realizate în Biserică și obiecte de artă care decorează casele multor creștini. Cel puțin în zona de divertisment a evenimentelor private, gen nunți și nu numai, am introdus ideea de a avea caricaturistul care face desene live, invitat fără rezerve, apreciat și chiar suprasolicitat.

M.B. V-am întrebat la început cum arăta o zi din viața dvs. înainte de întâlnirea cu Hristos. Cum arată acum?

R.C. Ce a fost înainte îmi amintesc cu greu, trăiesc aproape constant în prezent, cred că mi-am făcut un exercițiu mental să șterg repede din memorie ziua de ieri, la fel fac și cu mailurile pe care le primesc după ce le citesc le șterg...asta de multe ori îmi crează mari inconveniențe, dar

așa funcționez eu! În prezent, dacă nu îmi fac timp pentru a citi și reflecta la Cuvântul lui Dumnezeu, dimineata, nu mai reușesc să îmi fac timp pentru citit decât seara înainte de culcare, așa că încerc să mă educ în această privință. De asemenea îmi vine foarte greu și nu îmi este natural să citesc Biblia după un program anual. Și în această privință fac eforturi mari, în schimb, la fel ca înainte de momentul convertirii ascult mult la radio sau la televizor. Meseria mea are această binecuvântare, în timp ce desenez sau pictez pot audia predici, emisiuni și muzică de la posturile creștine. Ascult chiar de 6-7 ori un mesaj de pe internet și apoi reușesc, după ce înțeleg bine ilustrațiile și ceea ce s-a dorit transmis, să creez un nou tip de mesaj, transpus în imagini interactive, caricaturale care devine captivant. Acest gen de mesaje am început să le prezint în 2009, cu ocazia unei misiuni în Africa și continui să le compun și să le cizelez la tabăra de creație de la Brădățel.

Ce îți dorește să facă și nu poate?
Nu am frustrări sau limitări, pentru unele proiecte cred că încă nu a sosit timpul!

Locul preferat din lume:

În funcție de starea sufletească:
Salzburg, Nairobi, Istanbul, Porto,
Paris, Salt Lake City sau Brădățel în
Țara Hațegului.

Cel mai frumos gest pe care l-a făcut cineva pentru dumneavoastră?

În momentul pivotal al vieții mele, am fost plătit să ilustrez manualul Bisericii Vox Domini din Timișoara. Nu suma de bani ci faptul că cineva mi-a acordat încredere, investind într-o persoană care habar nu avea de creștinism, m-a făcut să încep să studiez Biblia și să cresc, nu ca un castravete ci cu rădăcini lemnoase, deocamdată ca un alun din mlădițele căruia se produce cărbunele pentru desen...Acel cineva a fost Gelu Paul!

Și încă unul la fel de important mi se pare și darul pe care l-am primit după zece ani de implicare în viața creștină, într-un moment de confuzie al direcției carierei și implicării mele ca artist creștin, când cu ocazia celebrării a 400 de ani de credință baptistă în Europa, Ionel Tuțac m-a prezentat drept un reprezentant al baptiștilor!

Ce urăște cel mai mult?
Comportamentul deviant.

Ce făcea odată, nu mai face acum, dar îți dorește să mai facă?
Grădinița, sau clasa pregătitoare.

Autoportret Cristina Bejinca

Întrebarea „cine sunt?” mă provoacă de fiecare dată când îmi este pusă. Și dacă am curaj să răspund cu adevărat, atunci voi spune că nimic nu mă definește mai mult ca și definiția unui om iubit de un Dumnezeu real. Așa îmi doresc să fiu caracterizată. Darurile care le-am primit, înzestrările naturale, răsul colorat care mă caracterizează sunt doar efecte ale faptului că sunt iubită. În fiecare zi, trebuie să mă analizez raportându-mă la această dragoste. Acest lucru îmi dăruiește libertate atunci când eșuez, să știu că sunt mai mult decât greșelile mele și mă ajută atunci când am succes să văd dincolo de ceea ce se vede și să prețuiesc și mai mult tot ce primesc. Astfel, dacă trebuie să mă descriu, o voi face mereu în lumina celor spuse mai sus. Deși e greu pentru că necesită un risc. Riscul de a ne lăsa văzuți de cei din jur, de a fi într-un loc vulnerabil. Dar cred că tocmai un astfel de loc dă naștere la inovație și creativitate.

Cred că prima dată când am fost conștientă de mine însămi a fost undeva în clasa a VIII-a.

Am căutat în sufletul meu și am găsit foarte multe flori care exaltau de bucurie, un cer albastru cum nu se poate descrie. Mi-am dat seama că Dumnezeu m-a binecuvântat într-un mod extraordinar și era timpul să împărtășesc darurile primite. Bucuria din inima mea nu era pentru a fi ascunsă. Trebuia să investesc în ea și cum altfel să o fac decât împărtășind-o mai departe. Evident, că a fost un proces prin care am trecut și au fost diferite probleme în viața mea și situații în care Dumnezeu a intervenit cu dragostea Lui, fiind pentru mine un loc de scăpare. În astfel de momente, îmi repetam mereu: Ai milă de mine, Dumnezeule, ai milă de mine! Căci în Tine mi se încrede sufletul; la umbra aripilor Tale caut un loc de scăpare, până vor trece nenorocirile. (Ps.57:1). Aceste cuvinte îmi curățau sufletul de orice ar fi putut rămâne ca o sămânță de amărăciune în sufletul meu. Astfel, am reușit să rămân mereu optimistă și plină de bucurie. Toate acestea datorită lui Dumnezeu care mi-a dăruit această bucurie în dar.

Trebuie să recunosc că mi-ar fi plăcut să cânt, să desenez și mi-a fost greu o vreme să accept că nu pot face unele din lucrurile la care visam. Un rol major în acest proces și în dezvoltarea mea, l-a avut liderul meu de tineret. Cred că toți avem în diferite momente ale vieții oameni care ne influențează adânc și își lasă amprenta în viața noastră. Pentru mine, el a fost mireasma lui Cristos care mi-a dat curaj și m-a învățat să îi iubesc pe oameni, să investesc în ei (chiar dacă unii sunt considerați cauze pierdute), să le zâmbesc, să îi ascult, să îi încurajez. Sunt prea multe povești nespuse de oameni pentru că nu au cui să fie spuse sau nu au curaj. Îmi doresc să fiu acel canal care împuternicește oamenii în a-și spune povestea prin felul în care îmi trăiesc eu viața și într-un sens, povestea.

Acest lucru îmi face inima să vibreze. Și cred că tot acest lucru m-a adus la radio. Deși, dacă mi-ar fi zis cineva că în viitor voi lucra la un post de radio, nu cred că l-aș fi crezut. În liceu adormeam mereu cu căștile în urechi ascultând radio iar cei pe care îi ascultam îmi păreau ca niște oameni aflați într-un turn de fildes, undeva departe și de neatins. E uimitor cum Dumnezeu ne ascultă și dorințele nespuse cu voce tare, neștiute de nimeni, mărunte în ochii altora.

Mi-am dorit ca locul meu de muncă să fie unul în care să fiu provocată, să nu am timp de plafonare, să investesc în oameni, să îmi folosesc darurile pe care le-am primit la un potențial maxim. Și cred că pot spune cu toată tăria că sunt între oameni un om binecuvântat! Radio Vocea Evangheliei e o minune în viața mea!

În periplu vieții mele mi-am întâlnit jumătatea, iubirea vieții mele în cel mai autentic sens posibil. E cel care îmi completează viața și o echilibrează. Și nu e doar o poveste. E minunat când povestea vieții e scrisă de Dumnezeu!

Cine îți scrie povestea?

Muzica toamnei

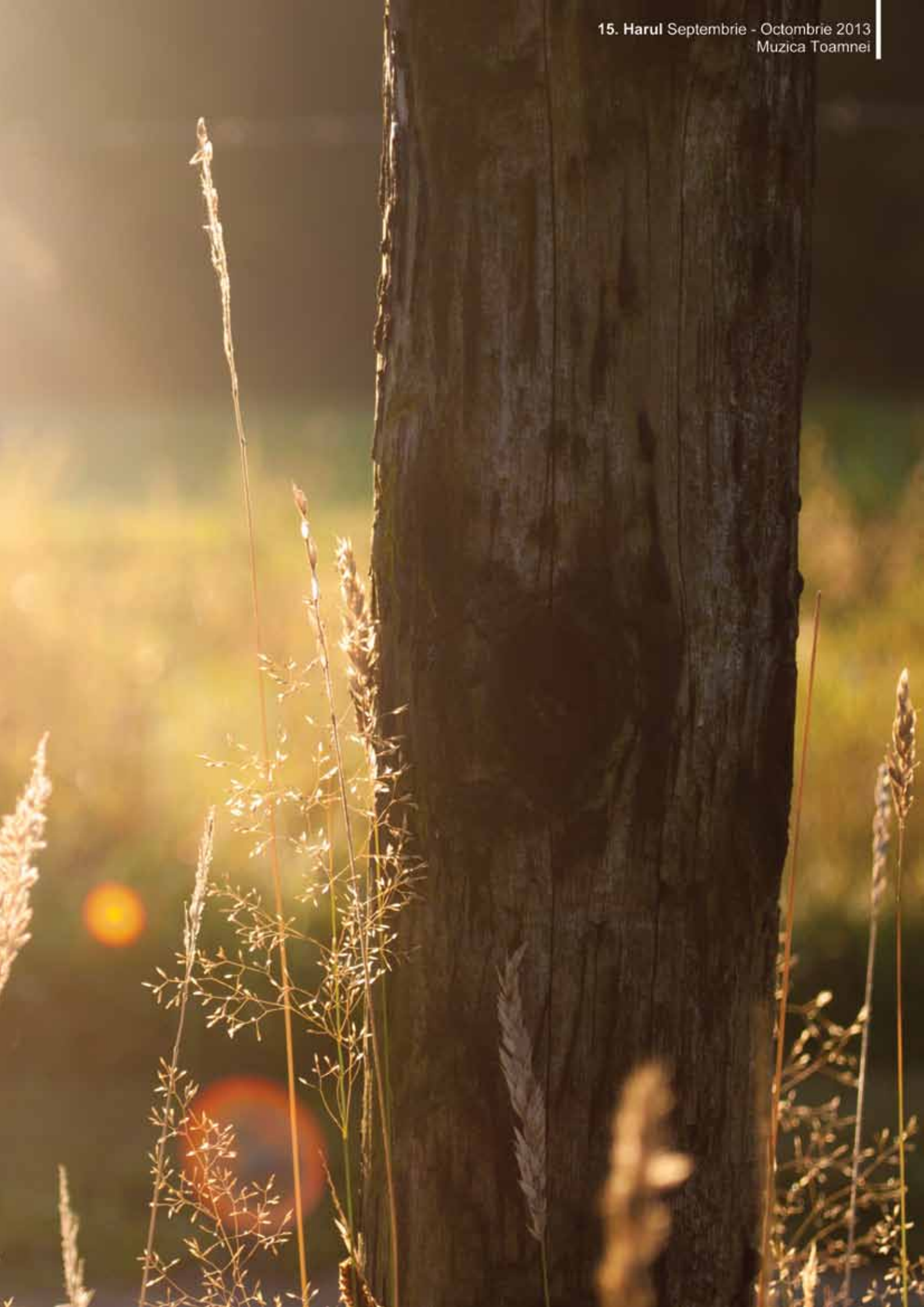
Ți-ai imaginat cum ar fi lumea fără mireasma toamnelor coapte, cum ar arăta pădurile dacă în fiecare an nu și-ar dezbrăca pe rând culorile?

Dacă într-o toamnă prunele nu s-ar ivi pârguite, dacă n-ar fi pe înserate parfum de gutui și lemn ars? Dacă strugurii strânși în ciorchine nu și-ar tămâia aromele? Cum ar arăta lumea fără risipa ei de frumusețe, fără simetria anotimpurilor și liniștea apusurilor?

Pentru că apusul își are farmecul lui, ca și maturitatea de altfel. Ca o femeie înțeleaptă ce își adună puterile atunci când rămân goale cuiburile. Ca un bătrân ce-nchide pe rând obloanele, până ce liniștea nu s-a așternut încă. Totul vorbește ritmic, ca într-o simfonie despre toamna unei alte lumi, despre roade ale sufletului care vor pârgui la vremea lor, despre un moment decisiv al recoltei. Și se cuvine să privești în jur cu grijă și uimire, să te închini adânc Celui care a scris simfonia anotimpurilor și te-a așezat undeva pe partitură.

Dacă îl porți pe Cristos în suflet, atunci răspândești parfumul unei alte lumi, ale cărei roade le adulmeci de pe-acuma.

Cristina Olariu

Epuizarea te face vulnerabil!

Burnout-ul sau fenomenul epuizării profesionale

Nu ne plac oamenii epuizați, pentru că ei nu mai au ce să ne ofere...

Dacă lăsăm masca jos, pentru câteva momente, putem observa că societatea noastră, din care facem și noi parte, este impresionată de oamenii puternici atâta timp cât ei sunt valabili, cât sunt într-o funcție, cât realizează acțiuni de impact, dar când aceștia încep să obosească datorită ritmului muncii de zi cu zi, a stresului ridicat și ascuns în fiecare acțiune, etc., ei ajung la riscul de a-și pierde locul de muncă, sănătatea, poate chiar și familia. Interesant este că oamenii epuizați ajung să-și piardă și aprecierea noastră, care în secolul nostru este prea adesea condiționată și confundată cu ceea ce face omul și nu cu ceea ce este omul!

Trist este că adeseori și noi creștinii intrăm în acest carusel înșelător al realizărilor excesive, al slujirii epuizante, al dorinței de afirmare, al perfecționismului dus în extremis. Toate aceste demersuri pot fi extrem de periculoase, atât pentru noi cât și pentru profesia și familia noastră. Ca să înțelegem aceste riscuri, vom prezenta mai în detaliu ce este burnout-ul și ce efecte poate avea el în viața noastră.

Literatura de specialitate utilizează termenul de burnout din 1974, când psihanalistul Herbert Freudenberger descrie acest fenomen ca fiind:

„starea de epuizare fizică, emoțională și mentală care apare în urma stresului, a încărcării emoționale cronice și care este caracterizată de sentimentul lipsei de speranță, a incompetenței, pierderii scopurilor și idealurilor, precum și de prezența atitudinii negative referitoare la propria persoană, la ceilalți și la munca proprie”.
(Freudenberger, 1974:159)

Fenomenul de burnout este rezultatul încărcărilor emoționale și fizice îndelungate sau repetate, la instalarea căruia persoana recunoaște, cu durere, că nu-și mai poate ajuta clienții deoarece nu mai are eficiență în munca sa. Când persoana este afectată de burnout conștientizează că are o problemă, dar ea este prea obosită pentru a-și mai gestiona problema și pentru a putea să o rezolve într-un mod eficient; dispar scopurile importante din viață, iar grijile de zi cu zi devin tot mai apăsătoare atât în viața privată cât și în cea profesională. Dacă persoana nu este ajutată în această fază de burnout, ea riscă să-și piardă locul de muncă pentru că în timp devine tot mai ineficientă. Persoanele epuizate, nu mai prezintă interes autentic pentru clienți și mai ales pentru angajatori. Fekete în 1991 afirma că

burnout-ul poate apărea în orice profesie, dar că el este mai frecvent în profesiile de sprijin. (Fekete, 1991:17)

În multe cazuri, burnout-ul se instalează tocmai după perioade de muncă intensă și de stres continuu. Dacă în etapa dependenței de muncă persoana este încântată și pasionată de munca sa, în etapa de burnout aceeași persoană începe să se îndepărteze și să se înstrăineze de munca sa. Este etapa pierderilor de sens la nivel individual, familial și profesional.

Burnout-ul este o reacție extremă la munca intensă asociată cu stresul cronic. Este punctul în care persoana devine incapabilă pentru a mai face față unei cantități și mai mari de stres și nu mai găsește interesant ceea ce face. Burnout-ul nu este un fenomen izolat, ci el apare la mulți profesioniști cu diferite tipuri de personalitate și el poate fi chiar și contagios deoarece se poate răspândi de la un profesionist la altul deoarece acest comportament negativ, uneori, se poate prelua.

Dacă în trecut, străbunii și bunicii noștri munceau pentru a trăi, în prezent, mulți dintre noi trăim pentru a munci, uitând prea adesea de odihnă, de cei din jurul nostru care au nevoie să-și petreacă un timp de calitate cu noi.

Muncim pentru a trăi sau trăim pentru a munci?

Deseori, nu mai avem timp nici să ne bucurăm de rezultatele muncii noastre pentru că suntem prea obosiți pentru a mai zâmbi și pentru a ne „pierde vremea și banii” cu concediile și/sau cu cei din jurul nostru.

Dumnezeu nu vrea ca noi să ajungem la epuizare profesională, dar uneori noi singuri ne îndreptăm cu pași siguri înspre ea, fiind inconștienți de riscurile grave ale epuizării profesionale și de cât de vulnerabili putem deveni în acele perioade din viața noastră în care experimentăm epuizarea. Chiar dacă Dumnezeu nu vrea ca noi să ajungem la epuizare profesională, El îngăduie să trecem și pe acolo, cu scopul de a învăța alte lecții de viață pe care ori nu le-am știut și aveam nevoie de ele ori le-am uitat și este necesar să se repete în viața noastră. Însă, riscurile grave ale epuizării profesionale sunt extrem de dure, pentru că în perioadele de epuizare putem să ne pierdem:

- Sensul în viață;
- Locul de muncă;
- Dragostea partenerului de viață;
- Respectul copiilor noștri;
- Relațiile profesionale și familiale;
- Și multe altele.

Ești mai predispus la burnout dacă:

1. Tot timpul trebuie să-ți dovedești ție sau altora câte ceva.
2. Ești o persoană perfecționistă.
3. Nu-ți pui timp suficient pentru odihnă.
4. Adesea sari peste mesele principale ale zilei.
5. Nu-ți faci timp pentru activitățile recreative, simple, în aer liber, ci te concentrezi doar pe muncă, indiferent de locație, conjunctură și de timp sau de persoana cu care stai de vorbă.

Mai predispus la burnout ești când:
A FACE este mai important de cât
A FI!

Persoanele care sunt atinse de burnout:

- nu-și mai pot controla presiunea nervoasă;
- încep să plângă rapid și des;
- sunt prea obosite de a mai putea acționa;
- sunt prea tentate de a renunța la tot;
- se simt extenuate în toate momentele zilei și chiar ale nopții, deoarece devin atât de obosite încât nu mai pot dormi.

Este extrem de cumplit să fi obosit și să nu poți dormi nopți în șir! Ai grijă că epuizarea te poate duce acolo...!

Ce-i de făcut?!

1. Identifică dacă ești predispus la burnout și încearcă să-l previi, imaginându-ți cum ar fi viața ta în viitor: fără un loc de muncă, fără o familie și fără un sens în viață?!
2. Respectă cu strictețe ziua de odihnă pe care Dumnezeu ne-a poruncit-o. Nu realiza nicio activitate profesională în ea, ci doar odihnește-te!
3. Nu uita să aplici frecvent, nu doar ocazional, o formulă simplă, DAR extrem de valoroasă pentru viața ta:
8 ore de MUNCĂ
8 ore de RECREAȚIE
8 ore de SOMN
Te asigur că succesul va fi garantat!

Dr. Patricia RUNCAN
Departamentul de Asistență Socială
UNIVERSITATEA DE VEST
DIN TIMIȘOARA

Sindromul Camera 3

Un cunoscut al meu, un băiat de vreo 30 de ani, crescut la casa de copii, a fost dat afară de la locul lui de muncă, pentru că „s-a luat în gură” cu șefa.

Garsoniera în care stă este un bloc ANL, primit de la guvern, cu condiția să aibă loc de muncă.

Ne-am strâns vreo doi amici de-ai lui și am încercat să-l ajutăm, ne-am rugat și am dat telefoane pentru el: „Șiți cumva vreun loc de muncă?” De meserie este ajutor de brutar.

I-am găsit patru oferte, pe măsura calificării lui: la o fabrică de pâine, la o multinațională la bandă, la o brutărie și la o pensiune. Înșă la pensiune doar în week-end, la nunți. Dacă s-ar fi dus patru week-end-uri pe lună, ar fi făcut bani cu puțin sub salariul meu, care merg în fiecare zi la muncă!

Ce credeți că a ales el?

A ales „Camera 3”!

Fabrica de pâine a refuzat-o deoarece patronul de acolo i-a vorbit cumva insuficient de politicoasă într-o discuție în urmă cu cinci ani.

La multinațională a fost invitat la interviu, dar nu s-a dus pentru că acolo se dă un test și era sigur că nu va lua acel test.

Brutăria s-a temut că nu o găsește în cartierul unde i-am spus că se află, și că oricum patronul de acolo nu-l cunoaște, chiar dacă am vorbit pentru el și îl aștepta, avea nevoie de el.

Iar la pensiune să meargă doar sâmbăta și duminica, la nunți, la spălat de vase, curățat de cartofi, etc, nici măcar nu a luat în calcul această variantă, nu se puneau problema.

Așa că a mai rămas doar:

„CAMERA 3”

Cine sau ce este „camera 3”?

Camera 3 este camera 3 de la AJOFM - Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă.

N-ar fi nici o problemă nici cu „Camera 3”, dar cei de acolo deja îl cunosc și nu au reușit până acum să îi ofere ceva pe măsura „pregătirii” lui „speciale”, oricât s-au străduit.

Oricum lui îi trebuie doar hârtie prin care să demonstreze că se află în căutarea unui loc de muncă, altfel pierde ANL-ul în care stă și ajunge pe stradă.

M-am cutremurat de această mentalitate clara de asistat social.

M-am gândit că băiatul are mentalitatea de „asistat social” datorită copilăriei în orfelinat - statul îți dă ghetă în picioare, statul îți pune ciorba în farfurie, statul îți dă un pat să dorm, statul e tata și mama, etc.

Eu nu am crescut în orfelinat, dar și mie mi-a murit mama când aveam unsprezece ani. M-a crescut tata singur, dar nu am cerut la nimeni nimic. Nici măcar nu mi-a trecut vreodată prin cap că altcineva ar trebui să-mi poarte de grijă.

Dar acest caz și poate multe altele asemănătoare pot fi considerate cazuri izolate. Înșă exista un „stat asistențial” pe planetă, și anume Suedia. Statul suedez oferă o protecție socială cum greu ne putem imagina, este cel mai „asistențial” stat. Indiferent cât ești de leneș sau cât de mult te apasă „lipsa chefului de muncă”, în Suedia nu stai nici în stradă, nici nu mori de foame.

Acum, România nu e Suedia, și nici nu cred că Suedia ar fi un model bun.

Dar îi spuneam amicului meu: „Dacă din patru oferte tu le-ai refuzat pe toate, o să ajungi pe stradă, și crede-mă că nu e nimeni vinovat de asta, nici Dumnezeu, nici oamenii, nici guvernul, nimeni, ci doar tu și lenea ta”.

Oare greșesc?

Poate că nu înțeleg eu cum funcționează o astfel de mentalitate.

Ioan Ciobotă

Poate este nevoie de un mare efort ca să te debarasezi de sindromul de „asistat social” și să încerci să-ți câștigi măcar pâinea cea de toate zilele cu mâinile tale.

Dacă Dumnezeu îți dă sănătate să poți munci, de ce să îți mai plângi de milă pe la ușa „camerei 3”?

Dar ce-i de făcut când sindromul „Camera 3” se furșează în Biserică, sub masca: „mie mi se cuvine așa și așa”, sau „nu are nimeni grijă de mine” sau „nu mă bagă nimeni în seamă” sau „nu mi se dă cinstea pe care o merit, la valoarea mea”? Aceasta este un fel de mentalitate de „asistat bisericesc” și ca să scapi de ea trebuie doar să muncești!

Dar de data asta să muncești în „via lui Cristos”, adică să te dedici trup și suflet semenilor, Evangheliei, să te dedici lui Dumnezeu.

Evanghelizare în Valea Almăjului

Daniel Cociuba

1. Descriere zona:

Valea Almăjului (Țara Almăjului) din punct de vedere geografic este o depresiune intramontană, situată în partea de sud - vest a României, în mijlocul Munților Banatului, fiind încadrată de Lanțul muntos al Aninei la vest, Munții Almăjului la sud, Semenicul (1446m) - cel mai înalt vârf din Munții Banatului - la nord, iar la est de câteva înălțimi din Munții Almăjului: (Dealul Carsa 1152m, Dealul Cherbezu 1102m, Dealul Vrapșioanea 934m - situat pe teritoriul localității Rudăria, și Capul Grobanului 1104m). Tot aici întâlnim cel mai înalt vârf din Munții Almăjului - Sfîncea mare (1224m). Populația depresiunii, cunoscută sub numele de almăjeni, numără aproximativ 16 000 de locuitori așezați în 15 sate amplasate la contactul dintre zona muntoasă și depresiune, formând localități mari compacte: Bănia, Borlovenii Noi(Breazova), Borlovenii Vechi, Bozovici, Dalboșeț, Eftimie Murgu(Rudăria), Gârbovăț(Gârboț), Lăpușnicu Mare, Mocerîș, Pătaș, Prigor, Prilipeți, Putna, Șopotu Nou(Buceaua), Șopotu Vechi.

2. Prezentare lucrare:

- O zonă cu multe Biserici Evanghelice și un potențial de lucrare ridicat în care oamenii sunt deschiși la Evanghelle însă în același timp sunt foarte ocupați cu munca la câmp în perioada de vară.

- Am avut o echipă de 8 persoane cu care ne-am deplasat în această zonă. În perioada 25-29 iunie am reușit să atingem 9 localități din Valea Almăjului și anume: Bozovici, Borlovenii Noi(Breazova), Eftimie Murgu (Rudăria), Lăpușnicu Mare, Pătaș, Prigor, Prilipeți, Putna, Șopotu Vechi.

Au fost făcute mai multe instruirii, echipări și încurajări a fraților din biserici în toată această perioadă. Au fost motivate mai mult de 300 de persoane din biserică și aproximativ 25 de persoane au participat la toată instruirea de evanghelizare inclusiv la practica pe teren. Am făcut echipe și am vizitat familiile în casele lor și am abordat oamenii în parc și în zone publice.

În această zonă am organizat campania de împărțire a Bibliei. Au fost abordate peste 500 de persoane de la om la om și au fost împărțite biblii cu ocazia acestei campanii persoanelor din localități.

Mai mult de 50 de persoane s-au rugat cu noi și și-au manifestat dorința de al urma pe Domnul Isus.

Olimpiada Biblică faza națională, Brădățel – 2013

Într-o zi însoțită de august, în mijlocul creației lui Dumnezeu, într-un loc minunat în Munții Retezat, la tabăra creștină Brădățel, au sosit 36 de copii din toate zonele țării și din diaspora, însoțiți de învățătorii lor și pregătiți ca în săptămâna 19 - 24 să susțină faza națională a Olimpiadei Biblice din 2013. Concursul este organizat de către departamentul lucrării cu copiii al Uniunii Bisericilor Creștine Baptiste din România, ajuns deja la a douăsprezecea ediție. Pe lângă cei 36 de copii calificați pentru faza pe țară, au mai participat alți 36 de copii din diferite biserici, dintre care 17 au susținut „Finala B” a olimpiadei.

În ziua de miercuri, cu multe emoții, copiii au susținut testul cunoștințelor biblice. Anul acesta au avut de citit Ieremia, Plângerile lui Ieremia, Obadia, Hagai, Efeseni, iar de studiat Exodul, Evangelia după Marcu și 1 Corinteni.

Odată „descătușați” de povara concursului, copii și învățători, am petrecut clipe de neuitat atât prin activitățile din tabăra (închinare, rugăciune, jocuri, partășie, activități sportive, foc de tabără etc.), cât și prin excursia de o zi la Castelul Huniazilor din Hunedoara, cetatea din Deva și Rezervația de zimbri din Hațeg.

Copiii s-au bucurat să vadă că osteneala lor n-a fost zadarnică, fiind recompensați substanțial pentru străduința lor de a învăța Cuvântul lui Dumnezeu.

Mulțumim Domnului pentru săptămâna petrecută în prezența Lui, pentru dorința copiilor de a studia Cuvântul lui Dumnezeu, precum și pentru dedicarea părinților și învățătorilor care i-au pregătit.

Mulțumim bisericilor, comunităților, părinților și persoanelor care au sprijinit financiar cheltuielile copiilor legate de transport și cazare.

Le mulțumim tuturor celor care au contribuit la achiziționarea premiilor, în valoare de peste 9000 de lei, precum și la acoperirea costurilor excursiei.

Rugăciunea noastră este să vedem tot mai mulți copii implicați în citirea și studierea Cuvântului lui Dumnezeu, olimpiada biblică dorind să fie o unealtă în acest sens.

Finala B clasele 1-4

Loc ul	Nume prenume	Comunitatea	Biserica	Punct aj
1	Stoica Tobias	Timișoara	Betel Timișoara	139,5
2	Tirziu Filip	Timișoara	Betel Timișoara	104,3
3	Sfera Raul	Timișoara	Betel Timișoara	69,8
4	Ciupe Andreea	Timișoara	Betel Timișoara	64,1
5	Mihăiescu Andrei	Timișoara	Betel Timișoara	63,5

GRUPA clasele 7-8

Loc ul	Nume prenume	Comunitatea	Biserica	Punct aj
1	Onuțe Vanesa	Hunedoara	Maranata Hunedoara	183,0
2	Mureșan Patricia	Cluj	Nr 11 Cluj	181,0
3	Birtar Filip Emanuel	Sibiu	B1 Brasov	178,4
4	Pandelea Naomi	Suceava	Betel Valea Bourei	174,9
5	Mihaiu Andreas	Constanța	Harul Corbu	173,9
6	Onisim Constantin	București	Sfânta Treime București	170,1
7	Zambo Harris	Timișoara	Emanuel Timișoara	166,6
8	Gavrilovici Timotei	Carăș Severin	Ghetsimani Caransebeș	161,8
9	Bradea Renata	Bihor	Sfânta Treime Aleșd	159,9
10	Timofte Vlad	Diaspora	Betel Atena Grecia	158,6
11	Ștefan Ana Debora	Oltenia	Bunavestire Scoricești	146,7
12	Fumică Tania	Bacău	Betel Bacău	141,5

GRUPA clasele 5-6

Loc ul	Nume prenume	Comunitatea	Biserica	Punct aj
1	Melcescu Olivia	Carăș Severin	Harul Boșca	188,8
2	Fedur Grațian	Suceava	Betel Ițcani	175,8
3	Tirziu Francesca	Timișoara	Betel Timișoara	172,8
4	Birtar Paul Mihai	Sibiu	B1 Brașov	166,7
5	Bradea Raluca	Bihor	Sfânta Treime Aleșd	164,6
6	Marușca Titus	Cluj	Nr 11 Cluj	161,4
7	Roșoiu Cristina	Constanța	Speranța Constanța	157,0
8	Petrea Andra	Hunedoara	Sfânta Treime Deva	154,8
9	Zoița Lavinia	Diaspora	Betel Atena Grecia	146,0
10	Alexandru Estera	Oltenia	Agape Tufeni	143,0
11	Dana Raduță	București	Metanoia Ploiești	107,1
12	Lacatoș Carla	Bacău	Betel Bacău	95,7

GRUPA clasele 1-4

Loc ul	Nume prenume	Comunitatea	Biserica	Punct aj
1	Sichet Paul	Hunedoara	Sfânta Treime Deva	183,6
2	Boronea Marcus	Diaspora	Betel Atena Grecia	150,7
3	Marin Andrei	Constanța	Speranța Constanța	145,3
4	Lung Filip	Cluj	Betel Cluj	137,5
5	Maier Iosua	Oltenia	Bunavestire Scornicești	133,3
6	Filip Bogdan	București	Metanoia Ploiești	124,7
7	Simon Ariana	Carăș Severin	Speranța Reșița	123,6
8	Pandelea Melisa	Suceava	Betel Valea Bourei	120,3
9	Țundrea Natanael	Timișoara	Emanuel Timișoara	118,8
10	Muntean Cristina	Sibiu	Cetatea Alba Iulia	111,3
11	Cojoc Cosmin	Bacău	Betel Bacău	97,4
12	Achim Iulia	Bihor	Sfânta Treime Aleșd	72,8

FINALA B clasele 7-8

Loc ul	Nume prenume	Comunitatea	Biserica	Punct aj
1	Marușca Damaris	Cluj	Nr 11 Cluj	147,7
2	Ungur Alexandra	Timișoara	Sion Gâtaia	137,8
3	Ungur Alina	Timișoara	Sion Gâtaia	109,3
4	Benea Ciprian	Cluj	Nr 11 Cluj	94,0
5	Lucaei Carina	Bihor	Sfânta Treime Aleșd	86,3
6	Rafailă Abigail	Timișoara	Betel Timișoara	75,3

Finala B clasele 5-6

Loc ul	Nume prenume	Comunitatea	Biserica	Punct aj
1	Mureșan Otniel	Cluj	Nr 11 Cluj	149,8
2	Boronea Debora	Diaspora	Betel Atena Grecia	145,5
3	Fairais Debora	Sibiu	Betania Făgăraș	130,8
4	Corbeanu Diandra	Cluj	Nr 11 Cluj	108,6
5	Achim Bety	Bihor	Sfânta Treime Aleșd	101,6
6	Petrea Anca	Hunedoara	Sfânta Treime Deva	87,9

Concurs biblic

Antoniou Jurja

Antoniou Jurja a fost diacon al Bisericii Baptiste din localitatea Slatina Timiș. Prin harul lui Dumnezeu pe parcursul anului 2013 organizăm un nou concurs biblic. Suma totală a premiilor se ridică la 6000 lei.

1. Care dintre judecătorii evrei erau fiul unei prostituate?
2. Ce prooroc a fost întemnițat și a fost hrănit cu pâinea și apa întristării?
3. Care prooroc a fost omorât cu pietre între altar și Templu?
4. În ce carte a Bibliei este amintită eliberarea din închisoare a lui Timotei?
5. De câte ori a naufragiat apostolul Pavel?
6. Care dregător a făcut îmbunătățiri serioase pentru neamul evreiesc?
7. Cine a spus: "un dar făcut în taină potolește mânia"?
8. Care fruntaș al sinagogii a crezut în Domnul Isus împreună cu toată casa lui?
9. Ce împărat a rezidit cetatea Elat?
10. Care dintre rudele apostolului Pavel s-au convertit înaintea sa?

Retetă Zacuscă

Flore Corlan

- 1,5l ulei
- 3kg ceapă
- 5kg ardei capia roșu
- 6kg vinete
- pastă regal 1 borcanel plastic(500g)
- sare (eu am pus sare mare de sac),
- boabe piper, foi dafin după gust

Se coc vinetele și se lasă la scurs. Se dau prin robot ingredientele pe rând. Ceapa se pune la dinstuit într-un litru ulei încins, se amestecă să nu se prindă, aveți grijă să nu fie focul tare! În timp ce se dinstuie ceapa, treceți ardeiul kapia prin robot și îl puneți în oală. Când ceapa este aurită, lăsați jumătate de oră (să fie muiat bine ardeiul), adăugați vinetele coapte și tocate. Mai puneți 500ml ulei și lăsați cam 30-45 minute până se simte că este moale de tot ardeiul. La final, cu aproximativ 15 min înainte să fie gata, adăugați și pasta de tomate (să fiarbă și ea puțin.) Se pune în borcane, fierbinte, se sterilizează pentru siguranță.

Cost aproximativ 55-60 lei
cam 27 borcane (mari și mici.)

Spor la treabă!

Botez la Biserica Creștină Baptistă „Harul” Ciuchici, județul Caraș Severin

În data de 1 septembrie 2013, Biserica Creștină Baptistă „Harul” din Ciuchici a avut bucuria de a avea un botez nou-testamental, prilej cu care cinci suflete și-au mărturisit credința în apa botezului. Cuvântul Domnului a fost vestit de fratele pastor Cristi Zaharia. Actul botezului a fost oficiat de către pastorul bisericii, Jiva Ugarcovici .

Botez la Biserica Creștină Baptistă „Biruința” Moldovița, județul Caraș Severin.

În data de 21 iulie 2013, Biserica Creștină Baptistă „Biruința” din Moldovița a avut bucuria de a avea un botez nou-testamental, prilej cu care cinci suflete și-au mărturisit credința în apa botezului. Cuvântul Domnului a fost vestit de fratele pastor Cristi Zaharia. Actul botezului a fost oficiat de către pastorul bisericii Jiva Ugarcovici, iar fanfara bisericii a cântat spre slava Domnului.

Să ne amintim de fratele Liuba Petru

Pe data de 12 august 2013, după 82 de ani, fratele Liuba Petru și-a încetat alergarea pe pământul acesta, dovedind încă o dată în plus că nimeni nu este veșnic în lumea aceasta, chiar dacă a depășit baremul celor tari (80 ani)

Pentru Biserica Creștină Baptistă “Sfânta Treime” din Bolvașnița, 15 august e o zi de doliu, conducând pe ultimul drum (drumul pe care merg toți oamenii), pe cel mai brav slujitor al lui Hristos, din Biserica noastră. De-acum vor rămâne amintirile unei vieți de activitate și slujire pastorală a fratelui Liuba Petru. Voi încerca să menționez câteva repere din viața și activitatea fratelui Liuba Petru.

Fratele Liuba Petru, s-a născut la data de 19 ianuarie 1931 în com. Bolvașnița, fiind fiul cel mare din familia fratelui Ioan Liuba și sorei Brândușa Liuba. De tânăr a fost crescut în învățătura Sfințelor Scripturi și i-a plăcut să recite poezii, fiind printre cei mai buni tineri la grupele de Studiu Biblic din Biserică.

A mărturisit pe Domnul Isus în apa botezului Nou Testamental, în anul 1945, fiind botezat de pastorul Pavel Rădula din Borlova.

În anul 1950, s-a căsătorit cu sora Afla (Filușca), fiind binecuvântați de Domnul în căsnicia lor, cu două fete: Elena și Romanița.

În anul 1951, comitetul bisericii creștine baptiste din Bolvașnița, împreună cu diaconul Matei Solomon și pastorul Dragomir Nicolae, au hotărât ca fratele Liuba Petru să fie trimis la Seminarul Teologic Baptist din București, pe care l-a absolvit în anul 1954. În același an, 1954, a fost ordonat ca pastor pentru bisericile din Petroșnița, Vălișoara, Armeniș și Feneș. În primii ani de slujire pastorală, a lucrat sub îndrumarea fratelui Ilie Negrei și a fratelui Nicolae Dragomir. Slujirea oficială a fratelui Liuba Petru ca pastor, a fost doar de 9 ani, până în anul 1962, când a fost destituit din slujire, cu ocazia Legii Arondării Bisericilor Baptiste, dată de către Departamentul Cultelor din România. Cu aceasta ocazie i s-a retras recunoașterea de Pastor. Deși efectiv, nu mai avea recunoașterea ca pastor din partea Departamentului Cultelor, fratele Petru Liuba și-a continuat slujirea cu aceeași râvnă ca și când era recunoscut ca pastor, ajutând lucrarea Domnului în bisericile păstorite de pastorii: Dragomir Nicolae, Jigorea Simion, Boșneag

Sima, Belciu Busuioc și Viorel Vuc. Aici pot să adaug faptul că pentru mine el a fost un adevărat colaborator, sfătuitor și îndrumător în slujirea mea pastorală.

După ce a fost destituit din slujirea ca pastor, deoarece nu se întrevedea sub regimul de atunci, nici o cale de revenire asupra Legii Arondării, fratele s-a orientat spre Școala de Maiștri electricieni, pe care a absolvit-o în București, fiind angajat apoi ca Maistru electrician la Centrul de Distribuție RENEL din Caransebes, de unde s-a și pensionat.

Pe lângă vocația de slujitor al Evangheliei, fratele Petru Liuba a fost și un om de cultură, având o bibliotecă personală foarte bogată în literatură creștină, deoarece i-a plăcut să citească și să studieze foarte mult. A învățat limba engleză singur, studiind și diferite comentarii biblice în engleză. La plecarea fratelui Wurmbrandt din țară, fratele

Richard a dorit să-i lase fratelui Liuba parte din bibliotecă. Corespondența a fost interceptată de Securitate și fratele păstor s-a ales doar cu anchetarea. Fratele Liuba a pus la dispoziția Domnului biblioteca și cunoștințele învățându-l pe tinerii din comună noțiuni de hermeneutică, homiletică, unii dintre ei ajungând păstori. O altă pasiune a vieții sale a fost să compună poezii creștine, până când cineva i-a sugerat ideea să le tipărească, la care fratele Petru Liuba a motivat că e scumpă tipografierea, iar persoana respectivă i-a replicat: "Dar v-ați interesat?" Răspunsul de moment a fost: "Nu" dar acesta a fost imboldul de a se interesa și așa a reușit să publice câteva volume de poezii și cugetări personale.

În anul 2006, prin editura Dalami din Caransebeș, a publicat 2 volume de poezii, intitulate Poezii și Poezii Religioase. În anul 2007, a publicat prin aceeași editură un volum de Cugetări (chiar așa intitulat), și alte 2 volume de poezii intitulate: Poezii Creștine și Poezii, Odă Domnului. În anul 2008 a publicat un nou volum de cugetări, intitulat Gânduri de suflet. În anul 2010 a publicat un volum de Principii și proverbe, și unul de Poezii. În anul 2012 a publicat cartea: Istoria Bisericii Creștine Baptiste Bolvașnița, iar în anul 2013 a publicat alte 2 volume de poezii, intitulate: Lumina din suflet și Cu Dumnezeu în suflet.

Chiar înainte de a închide ochii pentru lumea de aici, el a lucrat la alte poezii, pe care le dorea să fie într-un nou volum. Când am fost la el în vizită pe 1 august, mi-a arătat ultima poezie pe care o compusese.

1. Ce mare bucurie,
Ce har nemăsurat
Va fi în veșnicie cu-al nostru Împărat
Acolo nu-i durere, Nici plâns și nici suspin
Ci-i veșnic fericire, Ai pace din deplin
2. Acolo vom fi una, Pe veci cu Dumnezeu
Și pentru totdeauna slăvim Numele Său
Un loc mai bun ca cerul, nu este nicăieri

Acolo este locul cu sfinte fericiri
3. Nu vom putea pricepe, de ce atâta har
Și-atâta bunătate, Hristos ne-a dat în dar
Dar vom trăi într-una, așa cum ni s-a scris
Pe veci de veci toți, una, în cer, în Paradis
4. Iubește, dar pe Domnul, pe Salvatorul tău
Pe Cel ce stă pe tronul, ce-i lângă Dumnezeu
Dă-I slava cuvenită! Cinstește-L 'necetat!
Pe Cel ce nu te uita, și-I al tău Împărat.

Pastorul Liuba Petru a fost și va rămâne un slujitor de mare cinste și jertfă pentru cauza Împărăției Domnului Isus Hristos, în toate bisericile din jurul Caransebeșului. Pentru el se potrivesc versurile cântării Nr.98: "Serv credincios, cel ce bine ai lucrat, Sub grele sarcini tu nu te-ai lăsat. Te vei repauza, dar ceea ce ai plantat, în veci va sta, ce-n iubire-ai lucrat" "Asta rămâne, nu vestejește, Ce pentru Isus ai făcut va sta. Căci tu vei trece de-aici lasând toate, Dar ce lui Isus ai făcut va sta" "Plata cereasca cea nemăsurată, Vor primi servii de la Împărat. Nici-un credincios n-a rămâne afară, N-a fi uitat ce aici ai lucrat".

Serviciul de înmormântare a avut loc în 15 August în localitatea Bolvașnița fiind coordonat de fratele păstor Benjamin Dragu, pastorul local. Evanghelia a fost predicată de frații păstori Lazăr Arnăut (Borlova), Daniel Bărnuț (Reșița), Antonie Cărăbaș (Peștere) iar un cor format din frații păstori din Valea Timișului și Valea Bistrei au slăvit pe Domnul.

Dumnezeu sa fie glorificat pentru asemenea slujitori.

Pastor Viorel Vuc

Husanu

Rafinament si natura lete
la prima atingere

www.husanu.ro

RADIO
VOCEA
EVANGHELIEI

fm **92,2**

O NOUĂ
FRECVENȚĂ
UN NOU
ÎNCEPUT!

LIVE

plecări din România și Austria

De la 450 euro / pachet

"Citești Scripturile cu alți ochi atunci când vezi efectiv locurile în care s-au derulat evenimentele descrise. Retrăiește istoria Biblică pășind cu emoție în Țara Sfântă, pământul făgăduințe"

OXENTIA
tourism
ca să te bucuri de viață

Sunati-ne pentru oferte la:
+ 43 680 230 4761
+ 40 742 684 415

www.oxentiatourism.com